Dziewulskiego X. Marcella: Rekreacya przy piątku bez smutku z najsłodszego serca Jezusowego.

Dziewulskiego ks. Marcella Conciones

Rekreacya przy piątku bez smutku z naysłod-
szego serca Jezusowego ogłoszona

REKREACYA
PRZY PIATKV, BEZ SMVTKV:

z NAYSŁODSZEGO
SERCA IEZUSOWEGO,

W Kośćiele WW. Pánien Zakonnic Nayświętszey PANNY Náwiedzenia w Krákowie zá Miastem:

W Pierwsza Piatkowa Vroczystość, po wprowádzeniu Bráctwá tegoż Naysłodszego SERCA. *Roku P. 1718. Dniá 23. Czerwcá ná Dźień S.* JANA CHRZCICIELA *przypadáiaca, Kazániem*

OGŁOSZONA;

A potym,

IASNIE WIELMOZNEY IEYMOSCI PANI,

ANASTAZYI TERESIE GONZADZE,

MARGRABIANCE ná MIROWIE

IORDANOWEY,

WOIEWODZINY BRACŁAWSKIEY,
Dobczyckiey, Ostrołeckiey, &c. &c.
STAROSCINEY,
Páni y Dobrodźiyce,

DEDYKOWANA;

Przez X. MARCELLA DZIEWVLSKIEGO, S. Th: Licencyátá Fráńćiszkáná, ná ten czás Kustoszá Lubelskiego, Kaznodźieię Ordynáryuszá Krákowskiego, przy Kośćiele S. O. FRANCISZKA *z Pozwoleniem Przełożonych do Druku*

PODANA:

Roku wzwyż pomienionego, Dniá zaś 25. Listopadá.

W KRAKOWIE,
w Drukárni Fráńćiszká Cezárego, J.K.M. y J O. J. M X. Biskupá Krákowskiego, Xiążęćiá Siewierskiego, tákże Przesławney Akádemij Krákowskiey Ordynár: Typografá.

TO KLEYNOTY GONZAGOW, XIĄZĄT MANTVANSKICH,

Zaſzczyt Domu MYSZKOWSKICH, z dawná Ludźi Páńskich.

Krzyż ſtráſzny Szátánowi, y naczyniom iego,
Wſtręt czyni od ruiny Polá Sármáckiego.

Rzeki drogę támuią, *Lwy* ich ze ſzkod płoſzą,
Orły Imię *Margrabiow*, pod Niebo wynoſzą.

I.

Trzy Traby Márgrábianká Jordanowſkie gdy ma:
Marſá, Szkołę, Myśliſtwo, w rządách Cnoty trzyma.
Bellono, y ty Pállás, zá nic, y z Dyáną:
Bo Tey Jedney przymioty, zá wſzyſtkie was ſtáną.

II.

Gniazda Cnoty, *Myſzkowſkich*, *Jáſtrzab* wychowánia:
Dzwoni gwałtu ná zdrayce; ſzkodnikow dogánia.
Podkowa Polſkę trzyma: że ſię nie poślíżnie;
Krzyż záwſze błogosłáwi na wſzytkim Oyczy-(źnie.

III.

Broń *Slepowron Bronickich* Cney *Woiewodźiny*:
Máćierzyńska *Podkowá*, gnębi niecnot Syny.
Krzyż zwyćięża potężną złych ſąśiad poczwarę:
Kruk Cnotę ſuſtentuie; *Sygnet* znáczy Wiárę.

IV.

Wielkich *Kleynot Sarbienſkich*, trzech Cnot obraz nośi. (głośi.
Mur ſtáteczność, *Lew* męſtwo, *Prawdá* prawdę
Ach rzadka w świećie Dámá, w te Cnoty opływa!
Opływa *Jordanowa*: toć w Niey oſobliwa.

JASNIE WIELMOZNA MOSCIA PANI

WOJEWODZINA BRACŁAWSKA,

Dobczycka, Oſtrołęcka, &c. &c.

S T A R O S C I N A,

Páni y Dobrodźiyko.

Ryginał świętey miłośći, Skárbiec Łask Boskich, Spiżárnia Błogosłáwieństw, Zrodło poćiech wſzelákich SERCE JEZUSOWE, *delikátnego ná Páńskich Ręku Twoich złożenia, miłego w Sercu Twoim pretenduie przytulenia:* Jáśnie Wielmożna Dobrodźiyko. *Dawnoć iuż to SERCE Nayśw: Twoy* J. W. Dom *ulubiło: ponieważ go w dźiełách heroicznych, fortunách y talentách nieoſzácowánemi ludźmi: Niebu ná poćiechę, źiemi ná ozdobę, Ziomkom ná zaſzczyt, Cudzoźiemcom ná zazdrość, ubogáćiło. Rośnie Serce, wſpomináiąc ſamego z Nayśláchetnieyſzemi Orłámi párágonuiacych* JASTRZĘBCOW *Przodká: iák on to zá* Bolesławá Chrobrego, *Rycerſtwu Polskiemu dodał ſercá; kiedy ná Gorze Swiętokrzyskiey, dla przykrośći drogi niedoſtępnego; á w tę nádźieie chardego Nieprzyiaćielá, On naypierwſzy doſtąpił; dowćipnym Podkow ſtawſzy ſię wynálazcą, ślády Cnoty Stáropolskiey y z kompánią ſwoią, pod Obłoki wyniosł;*

y śie-

y śiebie z Sukcessorámi, y Monárchę z Stanámi, Herbownym u-błogosłáwił Krzyżemi nie pospolity ná Kuropatwách álbo Przepiorkách, ále ná Olbrzymach Pogáńskich, ná głowách Nieprzyiáciel-skich záprawiony Jastrząb: nie śiebie iednego, lecz wszy kę Oyczy-znę, ná cáły świát głośnym rozsławił Dzwonkiem. Rośnie Ser-ce, wspominaiac wielkie, od tak dawnych czásow BOGU y lu-dźiom zásłużone, MARGRABIOW MYSZKOWSKICH Imię: bez ktorego, niemal iák Polská Polska: ták żadney Expedycyi nie-było; żadney sie szczęśliwey, z Turkámi, z Tatárámi, z Kozakámi, z Wołosżą, z Moskwą, z Niemcámi, z Szwedámi bitwy nie odprá-wiło; nie było tey potrzeby, ná ktoraby sie On rádą, fortuną, Oso-bámi, nie dokładáli: gdźieby sie Oycámi iedni, drudzy Synámi Oy-czyzny nie pokazáli. Opoká Dobrá pospolitego PIOTR Woie-wodá Łęczycki, Márszałek Wielki Koronny: nigdy On się, choć-by też w naywiekszym niebespieczeństwie, naymilszey Mátki swoiey Oy-czyzny nie záprzał: y owszem iedna Ręka Laskę; obiemá, Głową, y Sercem, Dobro pospolite piástował. PIOTR Syn iego Stárostá Lwowski Rotmistrz Waleczny, PIOTR záwsze do bitwy, á nigdy do ućieczki. Kásztelan Miedzyrzecki, drugi Syn, STANISŁAW nie ssánił sławy LAVRENTY Kásztelan Sądecki, miłośćią BOGA y Oyczyzny pałáiacy Pan. MARCIN Kásztelan Wieluński czwar-ty Syn pomienionego Márszałka, szczodry krwie swoi y w polu, w do-mu nieskąpy fortuny, Marćin. MIKOŁAY Syn LAVRENTE-GO Kásztelan Woynicki, Woiownik nieprzyiaćioł: Oświećimski, Zatorski, Miedzyrzecki Starostá, znácznie godnymi czynámi o-świećił Dom y Oyczyznę: Kráyczy niegdy Koronny, o cáłość sie Rzeczyp: stárał. Tego dwie zacne Cory: BARBARA zá ZBORO-WSKIM Woiewodą y Starostą Krákowskim; ZOFIA Imie-niem y rzeczą Madra, zá MACIEJOWSKIM Kásztelánem Zá-wichostkim, Spiskim Stárostą, bywszy; obiedwie w chwalebnych oby-czáiách Oycowską reprezentowáły Cnotę. STANISŁAW drugi Syn pomienionego LAVRENTEGO, ná Służbie Boskiey stánął sławnie, Kánonikiem zostawszy Krákowskim. ANDRZYI Kászte-lan Lubelski, Lubáczowski Starostá, Brát tegoż STANISŁAWA, lubił stáráć sie o dobro pospolite. KRZYSZTOF Kásztelan Rá-wski: wzorem Pátroná swoiego, mocnym był Praw y Wolnośći No-

śićie

śćielem. Coż rzekę o STANISŁAWIE Woiewodźie y Stárośćie Krákowskim, Synu MARCINA nayſtárſzym, ktory miał zá ſobą TĘCZYNSKĄ Káſztelankę Krákowską, y z nią nieodrodnych Cnoty ſwoiey Synow? o iáka ten Domowi ſwemu y cálemu Národowi ſtał ſię Sławá! co o JANIE Oświećimskim Káſztelánie, drugim tegoż MARCINA Synu? co o trzećim JAKVBIE wiekſzym nád Honory? co o czwartym HIERONIMIE? Rzekę to, co Mędrzec Páński Eccl: 11. rozumie: że, w Synách poznáć, co zá Cnotá Oycá. Co rzekę o JERZYM Archidyákonie Krákowskim, Káſztelánicu Oświećimskim? ktoremu owe Piſmá y Kośćiołá S. quádruią słowá: Oto Kápłan Wielki, ktory we dni ſwoie podobał ſię BOGV y ználazł ſię ſpráwiedliwy. A dopieroż co rzekę o Wnuku pomienionego KASZTELANA, PIOTRZE: ktory naprzod Podkánclerzym Koronnym, potym Płockim, áż też y Krákowskim Biskupem, Xćiem Siewierſkim zoſtawſzy: Przykłádem był Duchowieńſtwu, podporą Oyczyznie, ozdobą Domowi. Co rzekę o złotym MIKOŁAIV rodzonym Bráćie pomienionego PIOTRA Márſzałká W. K. Woiewodźie tákże Łęczyckim? nigdyby Polská śierota nie byłá: gdyby záwſze tákich Mikołáiow miáłá. Co rzekę o wielkich Wielkiego Oycá Synách, z ktorych poſzli godni MARGRABIOWIE: PIOTR, naprzod Káſztelan Woynicki, á potym Woiewodá Ráwski, Stároſtá Chęćiński. ZYGMVNT GONZAGA, MARGRABIA ná Mirowie, Márſzałek W. Koronny, Nowomieyski y Korczyński Stároſtá: o ktorym Piaſecki Biskup Przemyslki, w ſwoiey Polskiey świádczy Kronice: że to był Mąż, dźielnośćią, mądrośćią, ludzkośćią sławny; nie tylko ſwoim, ále y Cudzoźiemcom miły: z ktorymi dobre záchowánie, miánowićie z Xiążętámi Włoskimi śćisłą miał konfidencyą. Tenći to ZYGMVNT, zá ktorego Głową, ZYGMVNT III. Krol Polski w wielu przećiwnośćiách, cáła Oyczyzná w wielkim zámieſzániu zoſtáiąc, byłá iák zá murem. Tenći to ćieſzkich Monárſze y Oyczyznie Zwiąskowych, krępował ſercá áfektámi, utrzymował ręce ſpoſobámi; y z tąd wiekopomney pochwały godźien: że kiedy z nich dwoch godnych ludźi doſtawſzy, ná śmierć oſądzono; on ich roſtropnym, od tego ſurowego Dekretu, ſalwował wynálazkiem. Tenći to głośny po świećie Zygmunt, chwalebne do Rudolfá Ceſárzá, o dożywotnią Konſtán-

 cyi

cyi Xiężney Rákuskiey przyiaźń, pomienionemu Monárśe Polskiemu odpráwował Pośelstwo. Ten WINCENTEMV GONZADZE Mántuáńskiemu Xiążęćiu ták przypadł do Sercá, że go tenże Xiążę, z mądrośći, z dźielnośći, z grzecznośći y ludzkośći Iego serdecznie ukochawszy: nie tylko Serce Iego do Sercá, ále też y cáły Dom MYSZKOWSKICH do Xiążęcego Gonzágowskiego Domu swego przyłączył, cáłey Párentele záwárł z nim pobrátyństwo. Przypadł do Sercá y sámemu Naywyższemu Kośćiołá S. Pásterzowi, Klemensowi VIII. ktory go tákże z Oycowskiego áfektu MARGRABSKIM ná Mirowie udárowáł Tytułem. Y wiedźiał z DVCHA S. kogo mu śię Oycowskie chwyćiło Serce. Ten álbowiem kocháný Pan, BOGV, Kośćiołowi, Oyczyźnie, serdecznie był życzliwy. Miárkuie z świątobliwey Ordynácyi Iego: że káżdemu Márgrábstwá Sukcessorowi tę záłożył Klauzulę: żeby był Kátholikiem, Wiáry S. Obrońcá, y z niebespieczeństwem żyćia y fortuny. Po BOGV y Wierze S. żeby miał nayblizszą Rzeczp: zá ktorey Práwá y Wolnośći, (gdyby tego trzebá) żeby y umierał. Práwom Rzeczyp: żeby był posłuszny &c. Opiekunow tákże nie innych mieć ką-że, ieno práwowiernych Kátholikow. Toć prawie Mąż według Sercá Boskiego. Co rzekę o WŁADYSŁAWIE Gonzádze, Márgrábi ná Mirowie MYSZKOWSKIM, Woiewodźie Krákowskim: iák On chwalebnie Polską władał Sławą. Co o PIOTRZE Woiewodźie Ráwskim? co o JANIE, Gonzágách ná Mirowie Márgrábiách MYSZKOWSKICH? Co rzekę o FRANCISZKV Kásztelánie Sochácżewskim, Stárośćie Korytnickim? iák Ten wzorem Pátroná swoiego, Kośćioł szczodrobliwośćią, Oyczyznę śiłámi y fortunámi wspierał. Co o ZYGMVNCIE Kásztelánie Bełskim Dźiádu Twoim J. W. Dobrodźiyko? w ktorym Stárożytne MYSZKOWSKICH kwitnęły Cnoty. Co rzekę o ś. p. STANISŁAWIE GONZADZE, ná Mirowie Márgrábi MYSZKOWSKIM, Dobrodźieiu Oycu Twoim? ktory śię ważnieyszą nád Honory kontentuiąc Cnotą, zdánia Symmáchá trzymał: że mieć Imię dobre, miłość y powagę u ludźi, większą nád Máiestat. Co rzekę o J. W. Stryiu Twoim, JOZEFIE GONZADZE Márgrábi ná Mirowie, Hrábi ná W. Xiążu &c. &c. MYSZKOWSKIM, Kásztelánie teráznieyszym Sendomirskim? z ktorego, iáko z prawdźiwego Jozefá,

Ko-

Koronie Polskiey przyrasta Sercá. Rzekę to, co Kośćioł S. o káżdym Wyznawcy Chrystusowym intonuie: że JOZEFA, *y káżdego z Antenatow Twoich* BOG *ukochał; y że Ich też osobliwemi Talentámi, Honorámi, Fortunámi przyozdobił. Z kąd przyznáć muśe: że J. W. Dom Twoy godźien tego: żeby nie pospolite, ale sámo JEZVSOWE mieć do niego SERCE. Gdźie w Herbtownym* XIAŻĄT MANTVANSKICH *z Cesárskim, z nie iednym Krolewskim, (iák to y z Polskim w* Ludowice Gonzádze) *Máiestátem zkolligowánych* GONZAGOW, LWY *męstwem sławne, sámym tylko nieprzyiaćiołom stráśne: z ktorych ieden Kośćiołá y Wiáry S. drugi Máiestatu y Rzeczyp: strzeże y broni. Gdźie złotem fortun; Krwie zá Wiárę y Oyczyznę przelaney; Krwie, z Naiáśnieyśemi, z Jáśnie Oświec: Domámi zkolligowáney, Purpura; Winem dobroći; Ambrozya miłośći; kryształowym potokiem Mądrośći, płyną* Rzeki. *Gdźie wspániáłe szlachetnego umysłu* Orły: *od czterech częśći świátá (iák owe niegdy Ciáłá S.* STANISŁAWA) *ták te Korony Polskiey, niezmruzonym pilnuia okiem. Gdźie znák zbáwienny* Krzyż: *doświádczone iuż nie raz Oyczyźnie, złego się odżegnánie: piękna SERCA JEZVSOWEGO wnętá: że Krzyżowy Monárchá, piaćia źrodeł płynący Zbáwićiel, do Krzyżá; Orzeł Mistyczny, do Orłow; Lew z pokolenia Judy, do Lwow, miła sobie upátrzył Cnotę. Gdźie stárożytny* MYSZKOWSKICH JASTRZĘBIEC: *zágránicznemu, ná Pśenicę Polskich fortun zálátuiacemu, záwśe nieprzyiázny ptástwu: w godney Osobie Twoiey, y w innych BOGA kocháiacych* MYSZKOWSKICH, *w sámym SERCV JEZVSOWYM ma swoie ukontentowánie. Gdźie ná źiemi: z Jáśnie Oświeconemi* XIAZĘTY CZARTORYISKIEMI *w ninieyśey* STRYIENCE *Twoiey, z* LVBOMIRSKIMI, SZEMBEKAMI, POTOCKIMI, LANCKORONSKIMI, ZEBRZYDOWSKIMI, ZAMOYSKIMI, TARŁAMI, WIELOPOLSKIMI, KOMOROWSKIMI, MNISZKAMI, RVPNIEWSKIMI, GOMOLINSKIMI, *y innymi niepoliczonymi, á przednimi w Polśce Domámi, známienita Kolligácya, wielkimi tych wśytkich Domow zásługámi, krępuie SERCE JEZVSOWE. Ná Niebie: áczkolwiek przysposobiony: iednák że* GONZAGOW, *toć y* MYSZKOWSKICH *Ozdobá B.* ALOYZY: *zá tegoż Papieżá, do Chwały wiekuistey wźięty: zá ktorego J. W.*

b Dom

Dom Twoy do Parentele Gonźágow *przyiety. Drugi B.* STANISŁAW KOSTKA, *świętym krwie swoiey, z niepoliczonemi Domow Wielkich Kolligácyámi, Domu* MYSZKOWSKICH *tykáiacy strumykiem: toż SERCE JEZUSOWE, Obá wßystkim* MYSZKOWSKIM *obliguia. Máćierzysty Twoy* BRONICKICH SLEPOWRON, *w ktorym się záwße Polská bydź ßczęśliwa widźi: BOGU, Wierze S. y Dobru pospolitemu Herbownym záślubiony* Pierśćieniem, *nieodmienne Sercá Twego z SERCEM JEZUSOWYM znáczy kontrákty. Słońceby ná Niebie zdał się pokázowáć: ktoby chćiał znáczne Obrońcow Oyczyzny* BRONICKICH, *z wiela y Wielkiemi Domámi koniunkcye reiestrowáć. Wielu zacnych Włoskich, Niemieckich y Polskich Domow* Kleynot: *Herbowny* SARBIEWSKICH *Woiewodzanki Mázowieckiey,* Kásztelánowey *Bełskiey, Bábuśie Twoiey* PRAWDZIC, *prawdę kocháiacemu SERCU JEZUSOWEMU prawie do gustu przypada. Gdźie niedobyta, w zárumienionym Krwia Rycerska* Murze, *Polská, swoie Twierdzę; w sławnym dźiełámi Heroicznemi, y wiela zwyćięstwámi* Lwie, *swoie obronę; w okragłośći* Prawdy, *nieskończonych fortun, swoie ma nádźieie. Głowaby Mur chćiał przebić: Lwáby w Kánárkowa chćiał pomieśćić klatkę: ktoby się, wiádome świátu, pámiętne Wieczności* SARBIEWSKICH *Cnoty, zasługi, Prerogátywy w ieden poważył kompendyowáć Period. Nie tylkoby w máłym Pierśćieniu, (iak ktoś chćiał prawdźiwych przyiaćioł spisáć,) áleby y w obßerney Prawdźie, wielkich tego Prześwietnego Domu nie spisał Ludźi. Máłoby prawdy dotchnał: ktoby przynamniey* Woiewodę *Mázowieckiego Prádźiadá Twego:* Kasztelaná *Bráclawskiego,* Stárostę *Korytnickiego, Wuia Twego; y innych godnych, wieku tego* SARBIEWSKICH *chćiał okryślić zacność. Nie byłby Prawdźicem: ktoby Rodowite Wuienki Twoiey,* Kásztelánowey *Bráclawskiey &c. Imię, bez pochwały wspomniał. Z Naiáśnieyßey Krolow Angielskich Prosápij swoy poczatek bioracy* WOYSKICH RAWICZ: *Herbowny ś. p.* ZOFII BRONICKIEY, *Woyskiey Krákowskiey, á potym* SZCZAWINSKIEY *Woiewodźiney Inowrocłáwskiey, drugiey Bábuśie Twoiey: Báránkowa, sámemu tylko nieprzyiaćielowi stráßnego* Zwierzá, *łáskáwośćia; Anielska* Pánny *niewinnośćia, SERCE JEZUSOWE dewinkuie. Impe-*

tem

tem ſámych Cnot, w pełnośći prerogátyw płynace KOSOWSKIE Rzeki: przeſłe Twoie z ś p. J. W. JANEM KOSEM Woiewodą Smolinskim, Stárostą Oſtroleckim Goſpodárſtwo: Rzeki známienita z Wielkimi Domámi WVLFOW, DONHOFFOW, CZAPSKICH, PRZEBENDOWSKICH, DZIAŁYNSKICH, y innych wielu przybráne kolligácya: Senatorska bogáto fárbowne Purpura: nád ktorymi, y Biskupie w ś p. JOZEFIE KOSIE Woiewodźie Inflántskim, Chełminskim Nominaćie, y w innych, wſchodźiły, bá y nie raz rodźiły ſię Fiolety. Rzeki, z ktorych: nie tylko iedno Miáſto (iák z owey, o ktorey Pſ: 45. powiáda Prorok) ále też cáła Polská ma wielka poćiechę: SERCE JEZVSOWE, oſobliwa z godnych w pobożność, w miłość Oyczyzny opływáiacych KOSOW odbiera kontentecę; y Ciebie Jáśnie Wielm: Dobrodźieyko, w godney Oycowskiego Imienia Sukceſſorce błogosławi. Sercá nádźieiom Polskim dodáiace, sława nieśmiertelna ná cáły świát głośne JORDANOWSKIE TRABY: w ninieyſzey Twoiey świetey Małżeńskiey z J. W. I. M. P. MICHAŁEM STEFANEM ná Zakliczynie JORDANEM, Woiewodą Brácláwskim, Dobczyckim, &c. &c. &c. Stárostą Lidze: w ktora Cie BOG ná Chwałę ſwoie, ná wiekſza Ozdobe Domu, ná poćieche Oyczyzny, ſczęśliwie postánowił: z oſobliwa Twoich y Iego Cnot Sympathia; z wielka Domu Przezacnego, do Domu Przezacnego Proporcya. Tu bowiem w złotopłynny, w Senatorskie Purpury bogáty JORDAN: XIAZAT ZBARASKICH, SIENIAWSKICH, POCIEIOW, KONIECPOLSKICH, WAPOWSKICH, MĘCINSKICH, WARSZYCKICH, WIERZBOWSKICH, BONEROW, GĘBICKICH: y tákże LVBOMIRSKICH, POTOCKICH, LANCKORONSKICH, ZEBRZYDOWSKICH, y wſzyſtkich práwie co nayprzednieyſzych w Oyczyźnie Domow, Xiażecych, Senatorskich, Páńsko Szlacheckich, wchodza Kolligácye. Tu w Páńskiey Oſobie MICHAŁA, wydáie ſię żywy godnego Senatorá Obraz; ktorego wyſokie (á nie málowáne, ále prawdźiwe) BOGV y ludźiom dobrego Páná kolory, lepiey ſámá J. W. Dobrodźiyko ſtymowáć, kocháć y chwalić umieſz, niżby kto y z naywybornieyſzych Pánegiryſtow potráfił. BOG w Was Dobrodźieyſtwo Moie, Szláchetney Krwie Polskiey zebrał eſſencya, Cnoty Páńskiey złożył ſubſtáncya. Bogáto zasługi Wáſze, ná tym ieſzcze świećie, ukoronował, gdy Ciebie JORDANOWI: Tobie dał JORDANA: ktorego Párentelá, iedenże z Pá-

tronka Twoia S. ANASTAZYA, *z Głowy Prowincyi, á teraz Stolice Chrześćiáństwá Rzymu, swoy ma Oryginał. Co Ozdobie Antenatow* IORDANOWSKICH, *Apostołowi Polskiemu, zákwitáiacy Wiáry S. w Polu Sármáckim Rozśiewáczowi,* PROCHOROWI IORDANOWI, *Naypierwszemu Poznáńskiemu* Biskupowi, *przyznáia Historycy: że to był Szláchćic Rzymski. A kogoż bárdźiey P.* IEZVS *ukochał, iako Rzymian? kiedy u nich w Namiestnikách swoich, Stołeczna swoię záłożył Rezydencya. A ieżeliż dobrych y cnotliwych kocha, przyznáć muszę: że Was* I.W. Dobrodźieystwo. *Nie mylę się, gdy Wam tego Nayśw: dedykuię* SERCE; *pewien tego będąc: że dosyć dobre Serce do śiebie máiac, prágniećie mieć naylepsze: á to iest* IEZVSOWE. *Swięte Pátronki Twoie:* ANASTAZYA *y* TERESA, *ktorych Imioná godnie piástuiesz; iedná Męczeńskim, á druga Seráficznym pałáiaca Ogniem: obie z Twego Páńskiego, Miłośćia* BOZA *często pałáiacego, kontente* SERCA: *że w nim* SERCE *znáyduią* IEZVSOWE. *Nie wspominam, áczkolwiek rzetelnego wspomnienia godnych, Páńskich Przymiotow, Chrześćiáńskich Cnot y zábaw Twoich: żeby prawdá y podobieństwá żadnego do pochlebstwá nie miáłá; żeby się uniżona pokorá, żadnego w doczesney chwale gustu nie znáiaca, w nádźieiach Chwały wiekuistey wszystká komplácencya Twoiá, nie obráźiłi. Tego sámego z tąd chwalę: ktoregoć* SERCE *Naysw: ofiáruię. Z niegodney naynizszego ludzkiego, á dopieroż Páńskiego Twego Oká, prace moiey: ażebym nie stráćił sercá: bo* SERCA *obserwáncyi godnego* IEZVSOWEGO: *w dobre y godne, gdy w Twoie oddáię go Ręce. Ażebyś z I.W. Woiewoda, ieżeli nie wiecznie, przynamniey długowiecznie, w zdrowiu iáko naylepszym, w łásce Boskiey, w nieprzebránych fortunách, w nieodmiennych poćiechách ná tym świećie żyłá; á potym pełná dni y zasług, żywotá wiecznego dostąpiłá: żyi* SERCEM IEZVSOWYM. *A co niegdy, máleńkiego Achillesá Lwiemi karmiono sercámi: to ia w niegodnych Modlitwách moich: Osobliwey Twoiey y I.W.* Dobrodźieiá *Poćiesze, tákowe rad powtarzam słowa:*

Zupełnym sercem życzę ADAMOWI,
Niech rośnie BOGV, Oyczyźnie, Domowi.
SERCE mu przęto, niechay sprzyia, Tego:
Ktory iest wzrostem, pokármem káżdego.

Przyimiyże Iáśnie Wielmożna Dobrodźieyko: *w podłeyć Máteryi, lecz bogáty Kleynot* SERCE IEZVSOWE: *z ktorego, niech Ci y cáłemu Twemu* IORDANOW *y* MYSZKOWSKICH *Domowi, ná niezámierzone látá, Sercá y wszelkiego dobrá przyrośnie: z cáłym Zakonem, serdecznym życzę áfektem.*

Iáśnie Wielmożney Dobrodźiyki Moiey

Sługá y Niegodny, lecz życzliwy Bogomodlcá

X. M. D. F.

Hæc dies quam fecit Dominus: exultemus, & lætemur in ea. *Pſ: 117.*

Ten dźień ktory uczynił Pan: weſelmy ſię, y ráduymy ſię weń.

Czkolwiek dźień Piątkowy dźień ſmutko-
wy, żáłoſna Męki IEZVSOWEY záſępio-
ny pámiątka, *memoria Paſſionis Ejus*; po-
bożną Poſtu zwyczáynego záprzątniony
obligácyą: *Sexta feria jejunare*, nie tylko *Reg: Mini*
w iedzeniu y w pićiu, ále też we wſzelá-
kich Meláncholij rozrywkách mieć umar-
twienie każe: *Vtamur parciùs verbis, cibis & potibûs, ſomnô,* *Hymn:*
jocis &c. Aczkolwiek Stáropolskie nieśie przysłowie: *kto ſię* *Quadr.*
w Piatek śmieie, będźie w Niedźielę płákał; według owego:
Extrema gaudij luctus occupat. Aczkolwiek powiedźiał Pan *Prov: 14.*
IEZVS: że Kośćioł Iego, *Dom to Iego, Dom Modlitwy*; toć nie *Matt: 21.*
śmieſzkow: *Domus mea, Domus Orationis.* Iednakże ia w tey
Swietney ſtánawſzy Swiatyni, dźiś, choć przy Piątku, wſzelkie
á wielkie śmiem intymowáć rádośći: *Exultemus & lætemur &c.*
Dźiś bowiem weſołe, máleńkiego w ćiałeczku, wielkiego w łá-
ſce Bożey IANA przypadáią Chrzćiny: *Ioannes eſt Nomen ejus.* *Luc: 1.*
Dźiś niepłodna Elżbietá, pożądána á długo przeczekána ma
poćiechę: *peperit Filium.* Dźiś Swięty Stáruſzek Zácháryaſz
odmłodniał, gdy Syná doczekał: *eò quod in ſenectute genuerit* *Gen: 37.*
eum: z rádośći niememi przemowił uſtámi: *& prophetavit di-
cens.* Tu Gośćiniec Nayśw: MATKI, przy ktorym tá Poćie-
chá utrapionych, weſołe wykrzykuie Pienie: *Wielbiy Duſzo mo-* *Luc: 1.*
*iá Páná: y rozrádował ſię Duch moy w BOGV Zbáwićielu mo-
im.* Tu rezydencya Anjelskiey czyſtośći, źiemski niezmázá-
nego ſumnienia Ray, záwſze weſołego, dobra myśl máiącego
Pánieńſtwá: *ſecura mens quaſi juge convivium.* Tu pierwſza *Prov: 15.*
po ſolemney Introdukcyi Bráctwá SERCA IEZVSOWEGO
Vroczyſtość: *Dies quam fecit Dominus*, Swięto od ſámego P. *Ex Revel.*
IEZVSA náznáczone. Tu złote łask Boskich żniwá: *Me-*

Galat: 6. *temus non deficientes*; nieprzebráne Dobrodźieystw Boskich zdo-
Ps: 118. byczy: *Spolia multa*; Skarb cáłego świátá: *Infinitus thesaurus*;
Sap: 7. Job: 21. Kleynot Niebá y źiemie nieoszácowány: *nescit homo pretium ejus*: á iákże mu nie bydź rádo? iák się tu dźiś nie máią prá-
Isai: 9. ktykowáć słowá Proroká mowiącego: *Lætabuntur coram te, sicut qui lætantur in messe; & exultant victores, captâ prædâ?* Cießyć się będą przed tobą, o Naysłodsze y Naysw: SERCE IEZVSOWE! *iáko się zwyczáynie ludźie cießą, gdy piękne, spokoyne, pogodne, á obfite zniwá máią; iáko się zwyćięzcy rá-duią: gdy nieprzyiaćielá pobiwßy, skárbniki, skrzynie, ßkátuły, zdobyczą łáduią?* Iák się tu dźiś nie máią práktykowáć sło-wá sámego P. IEZVSA, *Matt:* 13. *że człowiek ználazßy skarb w roli: z rádośćią wielką bieży, zprzedáie wßystko co ma, á owę rolą kupuie?* Iák się tu dźiś nie máią práktykowáć, wßytkim w obec y káżdemu z osobná ápplikowáć słowá, ktore Anyoł Boży, przy zwiástowániu S. IANA, powiedźiał Oycu iego
Luc: 1. Zácháryaßowi: *Erit tibi gaudium & exultatio*: *Będźieć wesele y rádość?* Iák tu dźiś, powtore mowię, SERCV IEZVSOWE-MV nie bydź serdecznie rádo? Niechby komu dostáło się Serce Kryßtałowe, w złoto bogáto á misternie opráwne: iá-
Paul: kie Ian Báptystá Báro *de Renty* Naysw: MATCE Łáskáwey
Barry. ofiárował. Niechby mu się dostáło serce znáczney wagi szcze-
Gerard: Dom: 16 rozłote: iákie Philip II. Krol Hiszpáński Krolowi Nángázá-
P. Pent: chu w podárunku posłał. Niechby mu się dostáło serce Dyá-
Flor: Rem: mentowe, iákim Elżbietá Krolowa Angielska, Márya Krolowa
de Orig: Szkocyi regálizowáła? o iákby mu był rad! SERCE IEZV-
her: L. 6. C. 16. SOWE nád kryßtał pięknieyße, nád złoto ważnieysze, drożße
Ps: 18. nád Dyáment: *super aurum & lapidem pretiosum. Eccl:* 6. mo-wi Mędrzec: *Amicus fidelis protectio fortis; & qui invenit illum, invenit thesaurum*: *Przyiaćiel wierny, protekcya mocna; á kto go ználazł, ználazł skarb.* Więcey mowi tenże: *Ami-co fideli nulla est comparatio; & non est digna ponderatio auri & argenti contra bonitatem fidei illius*: *Wierny przyiaćiel żadnego nie ma ßácunku; á zá nic złoto y śrebro przećiwko dobroći wia-ry iego.* Iest między Kleynotámi Polskimi známienity Her-bowny Kleynot: Przyiaćiel názwány: Serce grotem przebi-te. A możesz bydź większy, wiernieyszy, życzliwszy przy-iaćiel nád P. IEZVSA, ktory nas áfektem swoim poprzedźił:
1. Jo. 10 *prior dilexit nos*; ktory nam dał z śiebie y Serce: *convescens*
S. Thom: *in edulium, moriens in pretium, regnans in præmium?* Mowiemy zwyczáynie: nie mász ći iáko się z przyiaćielem ućießyć: *Hic*
Mart: l. 6. *tibi curarum socius blandumq; levamen*; co żywo, woli go w Wiel-

ki

ki Piatek, niż nieprzyiaćielá w Wielka Niedźielę. To w u-
trapieniu poćiechá, gdy życzliwi kompánij dopomoga: *Gau-
dium est miseris, socios habuisse doloris;* y umieráć komuś nie
ták bolesno, gdy swoi płácza: *Mors misera non est, dum plo-
rant sui.* O swoi mizerni! y sámi nie swoi: *Erunt duo in le-* Luc: 17.
cto uno: unus assumetur, & alter relinquetur; á dopieroż nie
náśi, ieżeli tylko do czásu náśi: *Amicitia quæ desinere* S. Ambr:
potuit, nunquam vera fuit. Pan IEZVS swoy; nigdy nieod- L.3. Offic.
mienny, nieskáźitelny, iuż nieśmiertelny: *Apud quem non est* Jac: 1.
transmutatio, nec vicissitudinis obumbratio; y záwsze nász: *No-
bis datus, nobis natus.* SERCE iego Nayśw: Przyiaćiel nayle-
pszy: *Propter nimiam charitatem suam, quá dilexit nos.* A więc Ephes: 2.
się z nim przy Swięćie zábáwiemy, choć w Piatek ućieszemy.
A z tey ućiechy, nie smutek, lecz skutek szczęśliwy mieć * Thom:
będźiemy. de Kemp:

Márne świátowe ućiechy. 1. Ze krotkie: *Breve omne hu-* im Chr: L.3. C.16.
manum solatium * szczęśćie gdy ráná doczekáia: *Ad matuti-* Ps: 29.
num lætitia; y to ich ták długo, iák ná trawie rosy: *Sicut ros* Prov: 19.
super herbam, ita & hilaritas ejus. Dźień nieszczęśliwy y smu-
tny, zda się iák około S. Iana, wielki: *Calamitatis & miseriæ,* Off: Def:
dies magna; dźień szczęśliwy y wesoły, iák około Bożego
Narodzenia, máły: *Dies rapidis, si qua bona, præterit horis.* Mant:
W chorobie y kłopoćie godźiná rokiem się widźi: *Si mihi non* Virgil:
hæc lux totó jam longior annó est? w dobrym zdrowiu y pomy-
ślnośćiách rok godźina zchodźi: *Heu, quàm celeres citò anni* Crinit:
diffugiunt, atq; dies boni! godźiná punktem: iák Zegárek Ká-
rolá V. w Pierśćieniu, w pálec gdy bije, boli: mowi Iob: *Gau-
dium hypocritæ ad instar puncti: Vćiechá Obłudniká coś nákształt* C. 20.
punktu. 2. Ze ućieczne, iák mowi Pòétá: *Gaudia non rema-* Mart:
nent, sed fugitiva volant. 3. Ze smutkámi przeplećione: *Mi-* Epigr: L. 10. ad Jul.
scentur tristia lætis. Risus dolore miscebitur. Według Názáry- Ovid: 6.
uszá Paneg: iák sukniá bez sztuk, drzewo bez sękow: ták Fast:
śmiech bez sarknienia, rádość bez zásmucenia nie będźie: *For-* Prov: 14.
tuna prosperis rebus triste aliquid agglutinat. Według S. Win-
centego Ferreryuszá: *Gaudia & lætitiæ hujus mundi tristitijs* Ser: de
& doloribus sunt admixta: Poćiechy świátowe istotna Musztár- Nat: BMV.
dá: Gorczycá z miodem; właśny Páński Mitygáns: Chrzan
y Ocet z śmietána y Cukrem. Wesela Ziemskie łzámi osolo-
ne. Solemne Vroczystośći, ná Kápłánow y Kośćielnych nay-
większa robotá; bogáte bánkiety, ná Száfárzow, Kuchárzow,
Kredenserzow, Piwnicznych, naywiększa praca; w tanecznym
biegu dźieśiaty pot z tanecznikow kipi; w śmiechu bola boki.

4. Ze w tym úćiechy z płáczem Mákáronizmie, co dobrego, to fałſz; co prawdá, to złego: co boli, do prawdy boli; co
in Pſ: 3. ćieſzy, ná pozor ćieſzy: ták mowi S. Auguſtyn: *Proſpera hujus mundi aſperitatem habent veram, jucunditatem falſam: certum dolorem, incertam voluptatem.* 5. Ze te krotkie, pomieſzáne, znikome, zmyślone śmiechy: płáczem ſię pieczętuia: *Ex-*
Prov: 14. *trema gaudij luctus occupat*: że kto weſoły, ná łzy mu ſię zá-
Luc: 6. nośi: *Væ qui ridetis nunc, quia lugebitis & flebitis*: komu ſię ſerce rozśmieſzyło, iákby ſię to choremu ná śmierć polepſzy-
Ovid: 7. Metam: ło: *Gaudia principium noſtri, ſunt ſæpè doloris.* A co większa, że úćiechy świátowe rády ná złe wychodzą: iáko Pácyent Boski o wſzyſtkich, ná tym pádole płáczu, roskoſzuiacych
Job: 21. powiáda: *Ducunt in bonis dies ſuos, & in puncto ad inferna deſcendunt*: Nieſzczęśni ludźie, ćieſzą ſię, gráią, táńcuią, iedzą, piją, roſpuſtuią: *wiodą w dobrách dni ſwoie, á w punkćie do pieklá wſtępuią.* Siłáby wyliczáć przykłádow, iák wiele w táńcu ſzyie połamáło, nagle poumieráło, w źiemię ſię pozápadáło: iák wiele náſzáławſzy ſię y záſnawſzy, więcey nie wſtáło, *ſomno mortem ſociantes.* O iáka rożnicá! Wſtępuią kocháiacy zbáwienie ſwoie Młodźiani: w Cnoćie y w służbie Boskiey
Pſ: 101. upodobánie máiace Pánny do Zakonu: *ut ſerviant Domino.*
Eccl: 1. Szczęśliwe wſtępne: *Ingreſſus illius mandata vitæ.* Wſtępuią
Pſ: 132. inni y inne w Stan S. Małżeński: *habitare in unum.* Rosko-
Ovid: 1. Metam: ſznicy wſtępuią, *deſcendunt*: áh! zá ćiężką Klauzurę: *Præcluſa janua lethi*; áh! do twárdego Zakonu: *ubi umbra mortis,*
Job: 10. *& nullus ordo, ſed ſempiternus horror*: wſzedſzy w ściſłą z gno-
Job: 17. iem y robáctwem kolligácyą: *Putredini dixi: Pater meus es, Mater mea, & Soror mea vermibus*: żenią ſię z nędzą y mi-
Job: 30. zeryą: *ſquallentes calamitate & miſeriâ.* A nie ná rok, nie ná dźieśięć, nie ná ſto, nie ná tyśiąc, zgryźienie ich głowy y ſer-
Iſ: 66. cá: *Vermis eorum non morietur, in æternum.* Co mowi przy ślubie Káwáler Dámie, Dámá Káwálerowi: że ćię nie opuſzczę
Mar: 3. do śmierći: to potępieniec: *reus æterni delicti*, Męce mowić
ex Jo: 2. może: że ſię nie opuśćiemy ná wieki: *Nobiſcum in æternum*;
Iſ: 33. ná wieki nam z ogniem mieſzkáć: *habitare cum igne devorante.* Długo ſię ćiáłu, świátu y czártu záćiąg robiło: *in corpo-*
Sap: 1. *re ſubdito peccatis*; nie rok, nie dźieśięć podobno, zbieráło
Matt: 23. ſię, dopełniáło ſię miárki: *implete menſuram.* Iák ſię przeskrobáło, wlot ſię ſzczęśćie niecnoćie zerwáło *in puncto*: w pun-
Mar: 11. kćie ſię to ſtáło, co ſię ná wieki rozſtáć nie może: *jam non amplius in æternum.* Woła S. Auguſtyn: *O punctum, à quo pendet æternitas! O punkćie, zá ktorym ſię nieſkończona ćiągnie wieczność!*

cznośc! Iák świát świátem, ták práwie nie było tey poćiechy
u niego, żeby śię nádáłá: żeby sercá ludzkiego, názwodźiwszy
śię, w ręce smutkowi nie podáłá: *Semper mundanæ lætitiæ tri-* Innoc: III.
stitia repentina succedit; & quod incipit à gaudio, desinit in mæ- L. 1. de
rore. Iob spráwiedliwy; á doznał ná sobie: że ze śmiechu Cō:: mundi. C. 21.
płácz rośnie: *Voluptas relinquit causam pænitendi. * Vt repen-* Cic: *Maiol: Canic:
tina superveniens calamitas, omnem lætitiam in miserabilem lu- Colloq: 7.
ctum & lacrymas convertat. y przyznał, mowiąc: *Versa est in* Job: 38.
*luctum Cythara mea, & Organum meum in vocem flentium: O-
broćiłá śię w skwierk Lutnia moiá, á Pozytyw, czyli tám Szpinet
álbo Kláwikord, w Orgánki płáczacych.* Abel niewinny: á prze-
chadzki w pole: *egrediamur foras:* rekreácyi z Káimem, ży- Gen: 4.
ćiem przypłáćił: *dum licita oblectatione se recreat, vitæ jactu-* Did: Nis: Dom: 2.
ram facit. Cnot pełen Dawid, BOGV do Sercá przypadł: Quadr:
secundum Cor. á oto tryumf mu śię: *à cæde Amalec:* 2. Reg: 1. 1. Reg: 13.
ná żałobę zdárzył: iákby śię posępne Niebo ná większy deszcz
wytárło, ták on po zwyćięstwie Amálecytow, w Mieśćie Sy-
celegu stánąwszy, dopiero wesoł: *Mirâ gestiebat alacritate &* Did: Stel:
consolatione, belli dividens spolia; iużći, że pocztá przyszłá: Saul,
y przyiaćiel kochány Ionáthás zginął: áż Dawid w płácz:
planxit David. Dobrego Oycá ludy poczćiwa Corá Dyná: Gen: 34.
bogday byłá nogę złamáłá; nim ná spácyerze u Sychemitek
postałá! bo tám kleynotu nieoszácowánego, á iuż nigdy nie-
powetowánego czystośći pozbyłá: *Violata filia Iacob.* Wdźię-
czne poćiechy Iobowe, Synowie y Corki iego, do tylá śię z so-
bą koleyno ćieszyli, áż ich Szátan, dom z nimi obáliwszy, po-
bił: *oppressit Liberos.* Przypátrzmysz śię iáłowey grzeszni- Job: 1.
kow rádośći. Wśćiekáli śię w niebytnośći Moyzeszá, Izráeli- Ex: 32.
towie: bydłem śię poczynili, gdy Cielęćiu złotemu pokłoni-
li: *sicut vituli super herbam;* wezgźili śię: *surrexerunt ludere;* Jer: 50.
y ná rzeź też poszli: *Ceciderunt viginti tria millia.* Ze Amá-
ná, Krolowa Ester z Krolem zá brát ná bánkiet prośiłá; *Ve-* Est: 5.
niat Rex & Aman; rad, że mu ten honor uczyniłá: *lætus &
alacer.* A oto nieszczęśliwa rádość iego byłá: bo mu ćiężki
smutek, śmierć sromotną wyznáczyłá: *Suspensus est Aman in* Est: 7.
patibulo. Rad Holophernes gośćiom, że do niego Dyáná Zy-
dowska záwitáłá: *Cùm intrasset ante faciem ejus:* wźięná go Jud: 10.
ochotá: *fecit cænam.* Vtopił serce w Dámie: *ardens in concu-
piscentia ejus,* á głowę w Dzbanie: *bibit vinum multum.* Aż ow
co czuwał ná cnotę, *jucundus ad eam:* záspał niecnoty: *ni-* Jud: 12.
mia ebrietate sopitus: áż ow co miał nádźieię roskoszy, śmierć
miał niespodźianą: *Cadaver absq; capite.* Rad gośćiom: *Opti-* Jud: 14.

Dan: 5. *matibus mille*, y ſobie też Báltházár, *jam temulentus*: Grzeie
Ovid: 2. Remed: ſię winem czupryná, áfektámi ſerce: *Vina parant animos Veneri*; rzna gośćie w kieliſzki, Muzyká w ſtrony: *Corniger increpuit thyrſo graviore Lyæus*: ći traby wydymáia, owi Puháry
Ovid: 3. Elegi wytrząſáia: *Crateresq́ auri inſignes undanté Lyæó*: w koley ßklenice,
Remacl: Pont: w koło pary idą: *agiles celebrare choreas*; weſoła ochotá
S. Laur: Juſti. iuż ſię rozbiegáłá: *Lætitia in diſſolutionem*; lecz ią niewidomey Oſoby widoma Ręká zátrzymáłá: *Manus hominis ſcribentis.* Spráwiedliwość Boska, od iutrá do iutrá popráwę żywotá odkłądáiacemu Rok, dźiś dáłá: zbytkámi y ámorámi gorzeiącemu Krolowi, ná gorace práwo ſtawić ſię kazáłá *eadem nocte*: y z ochoty trwogá, z bieśiády żałobá, z weſołośći żałoſna dumá: *Interfectus eſt Balthaſar.* Trudno tego zámilczeć, co ſię *Num*: 25. ſtáło. Izráelitá zły człowiek, poſzedł gdźie ſię nie godźiło: *intravit ad ſcortum.* Cießy ſię niecnotá, á nie wie nießczęśliwy co nád nim wiśi. Phinees zelánt honoru Boskiego, wpadßy z puinałem, pchnął bezecniká, y trupem ná mieyſcu, á dwoiáko, bo w grzechu, zoſtáwił: *perfodit.* Oh ćiężka kará zá ćiężką obrázę Boską! że ten, drugi, dźieśiąty, ſetny, ná duſzy y ná ćiele z ućiechy, w punkćie do piekłá ſię doſtał: *in puncto ad inferna.*

Doktorowie Swięći dáią tego rácye: czemu ućiechy świátowe
Lib: de fall: præſ: vitæ. ná dobre nie wychodzą: S. Bernard mowi: *Gaudium in materia convertibili, mutari neceſſe eſt, ré mutatá*: *Poćiechá w máteryi odmienney, muśi ſię mienić, gdy ſię to, z czego ſię ćießemy, mieni.* Okrągły świát, kołkiem ſię toczy: *Summúq́ negatum*
Lucan: ſtare diu; wßyſtko ná nim mienione: *Nil habent mortalia*
Mund: Symb: *firmum.* Mienione honory: *Præcipites Regum caſus fortuna*
Senec: *rotat.* Wczorá Nábuchodonozor Monárchá, dźiś ludzkie pośmiewisko; wczorá Herod Krol, dźiś wygnániec; wczorá Aman Wielkorządzcá, dźiś obieś; wczorá Seiánus o bok z Ceſárzem, dźiś u kátá w ręku; wczorá Belizáryuß drugie oko Iuſtyniáná, Hetman, Senator: dźiś ślepak, y żebrak: *Date obolum*
Ovid: 4. de Pon: Elegi 1. *Belizario*; y ták nie ieden: *Cuiq́ Viro terrarum totus paruit orbis*: *Indigus effectus omnibus ipſe magis.* Mienione fortuny:
Horat: 1. C. O. 35. idē każda z nich, máłali, wielkali, nieſtáteczna: *Fortuna nunquam ſiſtit in eodem ſtatu.* Wczorá Bogacz: *Multó ſpectabilis*
Ep: 13. Juven: Sat: 7. *auró*: dźiś okrádźiony, ſpalony, od wßyſtkiego odſadzony, uboſtwo: *Paupertas, atq́ æris inops, quó nocte dieq́ corpus eget.*
Sen: Hip: Mienione urody: *Exigui donum breve temporis.* Wczorá Dyáná: dźiś Meduzá; wczorá Helená: dźiś Megerá; wczorá
Prov: 13. Izábellá: dźiś trup; wczorá pieśćidło: dźiś ſtráßydło: *Et vana eſt*

na eſt

na eſt pulchritudo. S. Cæſarius Arelateński Biskup. *Admonit: 2.*
áſſekuruie: że *prawdźiwey ućiechy nikt mieć nie może; ieżeli po-*
koiu y ſpráwiedliwośći mieć nie będźie: Verum gaudium non poſſi-
detur, niſi pax & juſtitia teneatur. Iáłowa ućiechá, gębá ſię
śmieie, á ſerce boleie: *Nec bene mendaci riſus componitur oré.* *Tibull: Lib: 1.*
W przyiaćielskiey pośiadce, nieprzyiaćiel ná záſádce: *Lupus in*
pelle Ovina. W poufáłych dyskurſách, Iowiáliſtá, y tenże Sá-
tyryk: *Quaſi per riſum * loquitur contra proximum.* Smiech *Prov: 10. * 25.*
u niego zębáty: *Riſus dentium*: Zárt ármatny: *Dentes arma,* *Eccl: 19.*
lingva gladius: Komplement Mázowiecki: śmieie ſię á bije: *Pſ: 56.*
plagá lingvæ: ſpráwá z nim iák z Niedźwiadkiem: gdy łechce, *Eccl: 28.*
kąſa: *Dum blanditur pungit*: iák z pieskiem álbo wiewiorką: *Lem.*
gdy igra, tnie kiełkiem: *Finient ſtamina dentes.* Co koncept
to impet: *Molliti ſunt ſermones ſuper oleum, & ipſi ſunt jacula.* *Pſ: 54.*
Co słowo, to ćios: *Verbum iniquum.* A ſpráwiedliwość kędy? *Pſ: 40.*
powiedźćie świátowe ućiechy: z kąd ſię naywięcey bierzećie?
widzę że z konwerſácyi: *Homo animal ſociabile*: człowiek zwie-
rzątko do pary; trzyma ſię, iák ártykułu Wiáry, owego sło-
wá Sálomonowego: *Væ ſoli*: Biádá ſamemu: y oraz Syrácy- *Eccle: 4.*
deſowego: *Vbi non eſt Mulier, ingemiſcit egens*: y mowi: że *Eccl: 36.*
bez Białygłowy śmiech iáłowy, rekreácya iák ſtráwá bez ſoli:
Neq; Vir ſine muliere. Toż Sámſon z Dálilą; Sychem z Dy- *1. Cor: 11.*
ną; Antoniuſz z Kleopátrą; Herkules z Dejánirą: *Hic & hæc.*
Toż kompánie rożnego koloru: *Vtrumq; ſexus.* Nie tylko do-
rodni Káwálerowie z rownemi ſobie w látách Dámámi: *Iuve-* *Pſ: 148.*
nes & Virgines; ále też iuż opleśniáłe dźiády, z dźiewicámi:
Senes cum junioribus: z rożnemi tego gátunku, zieść, pośie-
dźieć, wyskoczyć, przechodźić ſię, oſobami: *Cum mulieribus.* *Act: 1.*
Toż żelázo z Magneſem, słomá z Burſztynem, pioro z ogniem:
mowi S. Grzegorz: *More ignis libido ſuccenditur, adjacens ſtipu-* *in 1. Reg: C. 15.*
la inflammatur; toż w konwerſácyi płći oboiey, rozboy ná cno-
tę: *Clandeſtina pernicies, fœminæ propinquitas: cujus vicinia eſt*
delictorum latrocinium: słowá S. Cypriáná. Vćiechy z żártow: *ſeu Orig: de ſing: Cler: Poli: C. 3.*
mowi Aryſtoteles: *Iocus ideò inventus eſt: ut qui laborat, habe-*
at recreationem. Zárt dla tego wymyślono: żeby Meláncholikom,
chorym, zfráſowánym, zpráćowánym rozrywkę czyniono. A żár-
tow z kąd máterya? o nie tylko z kramu: *Conjugis utilior merx* *Mart:*
eſt, quæ vendita ſæpe: ále też y z Kośćiołá, z Zakryſtyi, z Oł-
tarzá, z Ambony: *Mordaci quatientes pulpita riſu.* Nie wy- *Pontan:*
biega ſię przed pśia páſzczeką y Nayśw: SAKRAMENT: *Canis* *Lem:*
& contra Solem: á dopieroż Ceremonie Kośćielne: *Miſcentur*
Sacra profanis. Nie ośiedźi ſię BOG w Troycy Iedyny y

Pf: 78. wNiebie: *Posuerunt in cælum os suum.* á dopieroż sługá iego
S. Greg: ná źiemi: *Deridetur Iusti simplicitas.* Nie trudno o Herodá:
Lu: 23. co sobie ućiechę z P. IEZVSA robi: *illusit indutum veste alba*; á dopieroż nie trudno o Chámá: co się przed iego szy-
Lyr: in Gen: derstwem y własny nie wybiega Oćiec: *Nuntiavit fratribus &c: ut incitaret eos ad derisionem Patris.* Znaydźie się zuchwá-
Eccli: 2. ły w mowie: *Procax ad loquendum*: ktory to woli przyiaćielá
Quintil: niźli koncept stráćić: *Mavult amicum perdere quàm dictum*; byle záśmiecbył: y brátu rodzonemu nie przepuśći. *Dummo-*
Horat: *do risum excutiat, non hic cuiquam parcet amico.* Znaydźie się piekielny Osob Anátomistá, obyczáiow ludzkich Iubiler Momus: u ktorego, *Lingva calamus Scribæ*, ięzyk szátáńskiemi zá-
Pf: 139. temperowány akuminámi: *Acuerunt linguas suas*: kogo żártem
Jac: 2. opisuie, do prawdy páskwiluie: *Maculat*; ná máterya śmiechu, wzorek y z tego y z owego wybiera: *Sic oculos, sic ille manus, sic ora ferebat.* Szydźi z godnego y Swiętego Krolá Dawidá, Michol Zoná iego, że nabożne przed Arką Páńską
2. Reg: 6. czynił pląsy: *Quàm gloriosus fuit hodie Rex Israël!* Stroią śmie-
4. Reg: 2. szki Bethelskie chłopiętá z łyśiny Proroká Elizeuszá: *Ascende calve, ascende calve.* Robią sobie Komedyą Izráelitowie z Ieremiaszá, cáły dźień z osoby, z gestow iego, gęby im się krzy-
Jer: 20. wią; iák się sámże ná nich skárży: *Factus sum in derisum tota die: omnes subsannant me.* Dworuie August Cesarz z Gálby,
Macrob: Eras: in Adag: że gárbáty. Tácchus Krol Egiptski z Lácedemońskiego Agiezylausá, że máleńki. Dworuie bespieczniczek iákiś z Rudolfá
Cuspin: Cesárzá, że Nos wielki: *Nasus Regis viam implet.* Máterya
1. Cor: 13. śmiechu, z máteryi spowiedźi: *super iniquitate*: śmiech z go-
Prov: 2. dnych opłákánia ákcyi: *Exultant in rebus pessimis*: z słow, po
Pf: 35. ktorychby gębę wypárzyć potrzebá: *Verba iniquitas*: śmiech
Eccl: 11. práwie głupiego: iż ludźie rádźi że źle: *Exultant in malis.*
Prudent. Máterya żártu Bają: *Indocilis fatui ducebat ineptia vulgi*; bá y kłamstwo: *Mendacium jocosum*: gdy prawdy nie stánie, mu-
Vita S. Stă śi fałszem nádrobić: *Deficientibus à veritate filijs hominum.* Aż
Eccl: 20. grzech: *Lapsus falsæ linguæ.* Powiáda Prowerbiálistá Páński,
Prov: 28. że *w wielomostwie nie będźie bez grzechu*: *In multiloquio non deerit peccatum.* A według S. Chryzostomá: Ięzyk wyuzdány, rozwieźiona gębá, od fraszek do grubizny przychodźi: *Orta*
in 27. Mat. Hom: 88. *ex immoderato risu scurrilitas, à scurrilitate turpiloquium, à turpiloquio operatio turpis profecta.* Y ták żárty niezdrowe Duszy:
Ovid: L. 2. de art: am. *Gravis est culpa, tacenda loqui*: niezdrowe y ćiáłu: *Ecce nocens vati Musa jocosa suo.* Piotr Dunin, Kośćiołow: S. Iędrzeiá,
Mart: L. 2. S. Iana w Krákowie, Sálvátorá ná Zwierzyńcu, S. Wáwrzyńcá

ná

ná Káźimierzu, y innych po wielu mieyſcách Fundator, z żártow z Włádysławem Xćiem Polskim, ięzyká y oczu pozbył. Philippowi Krolowi Fráncuskiemu z żártow krwáwa urosłá woyná. Słyſzac bowiem, że Gwilhelm Krol Angielski náder tłuſty człowiek záchorował: ták z niego Philip zážártował: że teraz Gwilhelm połog odpráwuie. Doniesiono to Gwilhelmowi; ná co on odpowiedźiał: że skoro z połogu wſtánę, ná wywod do Fráncyi poydę, á będźie mnie po cáłym Páńſtwie widźieć; y ták uczynił: kiedy z Woyskiem w gránice Philippowi wpadſzy, Miaſt mu wiele popalił. Y ták ſetnemu, tyśiacznemu żárt kośćia w gárdle ſtanał: *Ludus genuit iram, ira bellum.* Dla czego nas oſtrzega Kośćioł S. żeby tám ſercá náſze lgnęły, gdźie ſą prawdźiwe ućiechy: *Vt ibi noſtra fixa ſint corda, ubi vera ſunt gaudia.* A gdźież prawdźiwe poćiechy? Miárkuymy z Prorokow y Doktorow SS. że w ſámym BOGV. ták mowi S. Bernard: *Illud eſt verum ac ſummum gaudium, quod non de creatura, ſed de Creatore percipitur.* W tym ſię Pſálmiſtá Páński nie tylko pozwala, ále też życzy, y owſzem rozkázuie ćieſzyć: *Lætamini in Domino & exultate juſti;* toż czyni Doktor Narodow, kiedy mowi: *Gaudete in Domino ſemper, iterum dico: gaudete.* Hábákuk w ćiężkich oppreſſyách zoſtáiacy Prorok: á w duchu doyrzawſzy P. IEZVSA, ſerdeczna z niego mieć deklárował rádość: *Gaudens gaudebo in Domino, & exultabo in DEO IESV meo.* y ieſt przyznam ſię z czego: Ten to álbowiem Pan: o ktorym S. Agnieſzká Pánná y Męczenniczká mowi: *Quem cùm amavero, caſta ſum; cùm tetigero, munda ſum; cùm accepero, Virgo ſum: Gdy go ukocham, nie ſtrácę niewinności; gdy dotchnę, nie będę ſzwánkowáć ná czyſtośći; gdy wezmę, pániẽnſkiey nie ſtrácę doſtoynośći.* Nie wádźi z tym ſię ćieſzyć, kto nie záſmući: *Non habet amaritudinem conversatio illius;* z tym ſię delektowáć, z kogo Duſzá, nie może ſzwánkowáć: *In amicitia illius delectatio bona:* y owſzem muśi pożytkowáć: *Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis.* Ieżeliż Ennodiuſz o Epiphániuſzu nápiſał: że go widźieć zá dar ſtánie, mieſzkáć z nim beſpieczęńſtwo: *Quem videre præmium eſt, cum quo habitare ſecuritas.* A dopieroż co zá ſzczęśćie? widźieć Wſzechmocnego Páná, kochánego IEZVSA: z nim ſię báwić, z nim mieć iedyna poćiechę: *In Omnipotente delectari.* Przenioſłći co prawdá naygodnieyſza, nayświętſza prezencya ſwoię do Niebá, widoma; iednákże nam zoſtáwił w Nayświętſzym SAKRAMENCIE, niewidoma. Odſzedł y zoſtał; wáledykował nam, y że z námi, áż do dniá ſadnego

Polyd: L. 9.
Horat:
Dom: 4. poſt Paſc.
in Serm:
Pſ: 31.
Phil: 4.
Habac: 3.
℟ 3.
Sap: 8.
ibid.
Pſ: 36.
Iob: 27.

Matt: 28. będźie, deklárował: *Ego vobiſcum ſum, uſq́; ad conſummationem ſæculi.* Máią to wielcy Pánowie: że gdźie ſię w Kośćiele, álbo Klaſztorze iákim kocháią, tám ſerce ſwoie po śmierći oddáią: Ták go Henryk IV. Krol Fráncuski Flexieńskiemu, Károl ArcyXiążę Rákuskie Niſskiemu *Soc: IESV Collegium*, Teſtámentem oddał; ták go oddał Michał Krol Polski, oſtátnią wolą, Oycom Kámedułom pod Wárſzáwą. Ták Pan IEZVS z nieprzebráney dobroći, z nieskończoney miłośći: nie doſyć, że nam ſię cáłego z Ciáłem, Duſzą, Boſtwem oddał w Nayświętſzym SAKRAMENCIE: ieſzcze nam oſobliwym ſpoſobem SERCE ſwoie, w Roku 1690. oddáć raczył: kiedy do Niego nabożeńſtwo ná dźień dźiśieyſzy, ſam náznáczył: *Hæc dies quam fecit Dominus: exultemus &c.* Co ieden ze trzech głupich Málkontentow, ná P. BOGA, nárzekał: czemu ten Stworcá, okienká do ſercá ludzkiego nie dał: żeby tám záyrzeć, obaczyć co ſię dźieie; to P. IEZVS nie tylko

Jo: 19. ſzerokie do SERCA ſwoiego dał okno: *Vnus militum latus ejus lanceá aperuit*: ále nam też toż SERCE ná widok wyſtáwił: *Videndum & palpandum obtulit*: kiedy go w Roku pomienionym, słudze ſwoiey Máryi Máłgorzáćie *à la Coque*, Náwiedzenia Nayświętſzey PANNY Zakonnicy, płomieniámi otoczone, Krzyżem záſzczepione, ćierniem oplećione, Ráną przy śmierći odnieśioną przebodzone, ná Thronie wy-

Jer: 17. ſtáwione obiáwił. Serce ludzkie skryte: *& inſcrutabile*: bo

Jo: 3. ſię w czymśi czuie: *Qui malè agit, odit lucem.* W ſercu nie-

Pſ: 57. práwośći ſię układáią: *In corde iniquitates concinnant;* w ſer-

Pſ: 27. cu złośći ſię táią: *Mala autem in cordibus eorum;* w ſercu nie-

Matt: 5. przyſtoyne áfekty: *Mœchatus in corde;* w ſercu Atheiſmy:

Pſ: 13. *Dixit inſipiens in corde ſuo, non eſt DEVS*: z ſercá, iák z pie-

Matt: 15. klá, nic dobrego nie widáć y nie słycháć: *De corde exeunt cogitationes malæ, homicidia, adulteria &c.* SERCE IEZVSOWE niewinne, dobroći, miłośći, świątośći pełne: *plenum gratiæ;* y nie dźiw że iáwne: *qui bene agit, venit ad lucem.* Ser-

Matt: 6. ce ludzkie w pieniądzách: *Vbi theſaurus, ibi cor;* w urodách:

Prov: 12. *Mulier diligens cor* Oná *Viri ſui*: SERCE IEZVSOWE w nas

Lu: 12. zátopione: *complacuit.* Serce ludzkie nieużyte *durum cor*: w

Eccl: 3. Pháráonie zkámieniáło: ázeby z niewoli lud Boży wypuśćić,

Ex: 7. użyć ſię nie dáło: *induratum eſt cor Pharaonis*; w Izráelitách

Zach: 7. zdyámenćiáło: *Poſuerunt cor ſuum ut adamantem*: zmiękczyć ſię náukámi y cudámi, pogrożkámi y obietnicámi P. IEZVSOWI nie dáło; y niewieśćiuchowáte káżdego niecnoty ſerce, twárdſze nád kámień, nieużytſze nád Dyáment: áni go

pie-

piekło odſtráſzyć od złego, áni Niebo záchęćić do dobrego nie może: *Verbum ſapiens audit luxurioſus, & diſplicebit ei; & proijciet illud poſt tergum ſuum.* Eccl: 21. Serce pełnego cholery Málignántá, krzemieniſte: *ut ſilex:* Iſ: 5. y w dobry ſpoſob, ogień ſię nie wodá z niego ſypie: *Ignis exardeſcit.* Eccl: 21. SERCE IEZVSOWE, woskowe: *Cera liqueſcens;* Pſ: 21. co chceſz, to z niego ulepiſz: *DEVS meus & omnia;* ieſzcze nie prośiſz, á iuż co chceſz od niego odnośiſz: *Dixi confitebor &c. & tu remiſiſti* Pſ: 31. więcey od niego otrzymuieſz, niżeli pretenduieſz: *Merita ſupplicum excedit & vota.* Dom: 11. p. Pent. Serce ludzkie przepáść: *inſatiabile chaos:* áni bogáctwámi, áni honorámi náſycone: *nunquam ſatiatur.* SERCE IEZVSOWE przepáść: ná zárzucenie, zágubienie y zápomnienie grzechow náſzych, ná ogárnienie defektow náßych, ßeroko otwárte. Serce ludzkie, kiedy Swięte: Skárbnicá łask Boskich: *Gratia DEI diffuſa eſt in cordibus noſtris.* Bibliotheká Piſmá S. *Conſervabat omnia, conferens in corde ſuo;* Luc: 2. Káncellárya Praw Boskich: *Lex DEI ejus in corde ipſius;* Swiatynia DVCHA Przenayświętßego. *Caſtè & piè viventes, Templum ſunt Spiritus S.* S. Lucia. Miáły to ſzczęśćie ſercá Sług y Służebnic Boskich: że oſobliwemi były ozdobione y ubogácone ſpecyałámi. Iáko to Serce Náßego S. Pátryárchy Rána SERCA IEZVSOWEGO upiątnowáne. Piße *Paulus Barry* o Berullu Kárdynale: że ſię temu, młodźiuchnemu ieſzcze Nayśw: MATKA pokazáłá; máleńkiego mu P. IEZVSA popiáſtowáć, y z nim ſię ućießyć podawáłá. in Ann: Mar: Nie śmiał S. Dźiećiuch ták wielkiego wźiąć ná ręce ſwoie Májeſtatu; mowiąc pewnie: boię ſię o Mátko Miłośierdźia! lepiey temu Pánu ná Twoich niepokalánych Ręku, niżeli ná moich niegodnych; doſyć mi, że mnie w łáſce ſwoiey y z tym Pánem chowáć będźiećie: *ſufficit gratia.* 2. Cor. 12. Coż Nayświęt: MATKA zrobiłá? oto mu P. IEZVSA oczywiśćie do ſercá włożyłá, y tám go zoſtáwiłá. O gdyby ſerce moie, ſerce káżdego, ſtáło ſię godne tákiego Depozytu! W żołći S. Kláry *de Monte Falco*, Zakonu S. Auguſtyná, ználeźiono po śmierći trzy Gałeczki, *ad vivum* TROYCĘ Przenayśw: wyrażáiace: ták bowiem wiele iedná ważyłá, iáko druga; dwie iáko iedná, iedná iáko dwie: á w Sercu iey Krucyfix, y wſzyſtkie Męki IEZVSOWEY inſtrumentá. Plures de hoc. W Sercu B. Máłgorzáty *à Caſtro* Dominikánki, ználeźiono tákże po śmierći trzy Kámyki, z ktorych ná iednym: S. Iozef; ná drugim, Nayśw: Pánná; á ná trzećim, Dźiećiná P. IEZVS we żłobie między bydlęty leżący, dźiwnym wyrážony ſpoſobem. A w SERCV IEZVSO- Paul: Bar: ex Rel: B. Paul. V.

WYM co śię też znáyduie? Zwyczáynie kto kogo kocha; mowiemy; że go w sercu chowa. S. Páweł, chcąc wyráźić áfekt swoy osobliwy do Philippensow, pisał do nich: że co im kolwiek dobrego życzył: z áfeku życzył: że ich miał
Philip: 1. w Sercu: *eò quod habeam vos in corde*; Glossá czyta: *In intimo affectu charitatis*; Velazquez: *Eò quod in meipsô singularem in vos amorem & benevolentiam experiar*: że do nich miał serce: że ich serdecznie kochał. A mogłże bárdźiey S. Páweł? (á lepiey rzekę) mogłże ták bárdzo kocháć Philippensow: iák P. IEZVS ich, y nas ukochał? á stałże śię ten Swięty Apostoł dla nas człowiekiem, bywszy BOGIEM? á dałże nam śiebie sámego ná pokarm? á zá nas-że on to ćierpiał y umie-
1. Cor: 1. rał? *Numquid Paulus pro nobis crucifixus?* Kochał, co prawdá, Rzymian, Korynthian, &c. y tych to Philippensow: y ginąć
Rom: 9. był zá nich gotow: *Anathema esse*; przećięż miłość iego nie
Jo: 13. rowna IEZVSOWEY: bo nas P. IEZVS: *in finem*: *Corn: à lap*: czyta: *Summè*: naywyższym gradusem miłośći ukochał. A choćby náprzykład y ták nas S. Páweł ukochał, iesczeby
Jo: 15. dosyć: żeby nas bárdźiey ukocháć nie mogł: *Majorem hác dilectionem nemo habet*. A ieżeliż S. Páweł Philippensow? dáleko więcey P. IEZVS nas chowa w SERCV swoim: *Pater*
2. Thess: 2. *noster, qui dilexit nos*: *Omnes vult salvos fieri*: y że chowa:
1. Tim: 2. dosyć to dowodna. Co pisze *Author Speculi Exempl*: o iedney w 14. Roku Pánience: że tá osobliwe do Nayśw: MATKI máiąc nabożeństwo; o to iey przez cáłe 7. lat gorąco prośiłá, żeby iey też Syná swoiego pokazáć raczyłá. Y uprośiłá: że do niey w Wigilią Národzenia Páńskiego przyszłá Nayśw: MATKA, máleńkiego piastuiąc IEZVSA. Dáłá iey go do ręku, mowiąc: ná Synaczká mego, ućiesz śię z nim. Wźięná tedy, y ćieszy śię z ową Dźiećiną. Spyta iey Pan IEZVS: á kochasz mię? odpowiedźiáłá: o y bárdzo kocham. Iákże mię kochasz? rzekłá: bárdźiey niż serce moie. Iákże bárdźiey? mowiłá: nie umiem powiedźieć; niech powie serce. Skoro to wymowiłá, serce śię w niey rospękło: Nayśw: MATKA, P. IEZVSA, y Duszę iey wźięná, z Muzyką Anjelską do Niebá prowádźiłá. Słysząc niesłycháne nigdy śpiewánie y gránie domowi, wpádną do Izdebki, gdźie owá Pánná byłá, y iuż ią bez Dusze zástáli. Exenterowáno, Serce otwárte ználeźiono, á w nim tákie słowá złotemi literámi nápisáne: *Kocham ćię, więcey niżeli sámá śiebie: boś ty mnie stworzył, odkupił, udárował*. Nic ći dobrego człowiek P. IEZVSOWI
Jer: 11. nie uczynił; y owszem wiele złego zrobił: *fecit scelera multa*;

á oto

á oto SERCE otwárte IEZVSOWE powiedźiáło: że więcey człowieká mizernego, niżeli sámego IEZVSA ukocháło; bo nie człowieká dla IEZVSA, ále IEZVSA dla człowieká, ná śmierć wydáło. Ták mowi S. Augustyn: *Dilexisti me, plùs quàm te: quia mori pro me voluisti.* Otworem stánęło: żeby się tám káżdemu z nas widźieć wolno było: iák mowi S. Bernard: *Vt per Vulnus visibile, Vulnus amoris invisibile videremus.* Ze S. Elzeáryusz Zonie swoiey Swiętey tákże Delfinie, Pánná Pánnie odpisał, w ten sens: zdrowem iest, á chcesz li się ze mną widźieć? szukay mię w Ránie Boku IEZVSOWEGO. Nie dźiwuię się, bo Swięty. Temu się wydźiwić nie mogę: że y nas grzesznikow ten Pan w SERCV swoim; bydlętá, w ták ślicznym Kośćiele; gnoy, w ták bogátym Reliqwiarzu chowa: *Corde fovet.* Y przyznam: piękna Rezydencya: *Regali splendida luxu.* Sam Monárchá, w Słońcu mieszkánie záłożył: *In Sole posuit tabernaculum suum:* nam coś godnieyszego, bo własne SERCE ná gospodę y Páłác ofiárował: *Qui manducat &c. in me manet.* Co Theophiláktus o S. Páwle: to káżdy o P. IEZVSIE bárdźiey mowić może: *Nie ládá honor y sczęśćie, bydź SERCA lego Rezydentem. Quantæ istud est laudis, Christi Corde contineri!* Nie wspominam pięknośći, drogośći, godnośći tego SERCA, ktore, według wielu Doktorow SS. ze krwie serdeczney Nayśw: MATKI uformowáne; naypierwsza Dusze Nayświętszey było konsystencyą: *Cor primum vivens:* boby mi głowy Augustynowey, wymowy Chryzostomowey, układnośći Ambrozyuszowey, żywośći w mowieniu Páwłowey potrzebá: *Nec viribus istis munera conveniunt.* Oto tylko: Winszuię Prześwietne Zgromádzenie: Swięty źiemskich Anjołow Chorze: Niebieska ná źiemi, Oblubienic y oraz Heroin IEZVSOWYCH Kompánio: Wielkiego w doskonáłość OYCA, wielkie w Cnotę CORY. Winszuię, większey dáleko, niż kiedyś *Vestales* miáły, rewerencyi godne Pánny: że do Was Báránek Niepokalány ma SERCE. *Similis simili gaudet:* Kochánek Pánieństwá, w Pánnách się kocha: zászczyt Niewinnośći, w Niewinnych ma upodobánie: *Casta placent Superis.* Nie może delikátne SERCE IEZVSOWE wygodnieyszego mieć złożenia iák w Ręku Pánieńskich: w Pánieńskich wnętrznośćiách záwiązáne, Pánieńskiemi Pierśiámi wypielęgnowáne, Pánieńskim Sercem serdecznie ukocháne. Nie może składnieyszey mieć wygody SERCE IEZVSOWE, iák między mistycznemi Liliámi: *Inter Lilia;* z ktorych, káżdey to przypisáć *Lemma*: *Cum*

Solil. C. 13.
Ser. de Pass. C. 3.
Stat: Lib. 5.
Virgil. En.
Ps. 18.
Jo: 6.
Tibul. L. 2. Ep. 1.
Cant. 2.

candore odor: *Z białośćia wonność*: káżda bowiem, przy nienáruszonym Pánieństwá Kándorze, wonne, ogniſtych Modlitew do Niebá wyſeła Kádźidłá; káżda ślicznym Cnot Swiętych wonnieie zápáchem: *Chriſti bonus odor.* Przypiſáć y to
2. Cor: 2.
L: *Supergreditur omnes*: *Przewyżſza wſzyſtkie*: káżda tu bowiem Oblubienicá IEZVSOWA, ná usługę Oblubieńcá ſwego, záwſze ſię przeſadzáiąc, co raz ná wyżſze á wyżſze doskonáłośći, wſtępuie gradusy: *De virtute in virtutem.* Nie może SERCE IEZVSOWE większych ná tym świećie mieć delicyi, nád Rożány Ogrodek: *Mulcet ubi Eliſias aura beata Roſas*; gdźie Cnot Theologicznych figury: Wiárę, Nádźieię, Miłość, Arythmetyczna reprezentuią Troycą: *Tria hæc.* Co ktoś odmálował Rożány Wianek: we środku liczbę I. á pod Wiankiem II. III. IV. y podpiſał: *Vnum amat, unum ecce coronat*: & *reliquos numeros, en pede calcat amor*: *Iedno że kocha; iedno koronuie*: *á inne liczby oto poſtponuie*: to tu w Rożánym Wianku iedno SERCE IEZVSOWE, szczegulnie ukocháne y oraz ukoronowáne. Ieżeli bowiem S. Páweł pomienionych Philippensow názwał Koroną ſwoią: *Gaudium meum, Corona mea*; ieżeli Sálomon powiedźiał: że *pilna Białogłowá, korona ieſt Męża ſwego*: toć ia dáleko bárdźiey przyznáć mogę Nayprzewielebnieyſzey tutecznego Prześwietnego Zgromádzenia Przełożoney, naypilnieyſzey Chwały SERCA IEZVSOWEGO Promotorce: że Oná temu Kleynotowi Niebá y źiemie, nie tylko w Herbownych ROZACH ſwoich, ále też w Cnotách SS. zá Páńska ſtánełá Koronę: *Vnum ecce coronat.* Piſze *Ioan: Iahoda*: że kiedy Graff Buquoye *de Longevall* umárł: tedy Zoná iego, ſerce iego, Bálſámem nápuſzczone, w śrebrną skrzyneczkę zámknione, w Kápliczce Páłácu ſwoiego, poki żyłá: chowáłá; żeby w Modlitwách ſwoich, ná zmárłego przyiaćielá záwſze świeżo pámiętáłá. Tenći áfekt Nayprzewielebnieyſza y z cáłym Zgromádzeniem Twoim Mátko, Oblubieńcowi Twemu IEZVSOWI świádczyſz; kiedy SERCE iego do Kośćiołá Twego zprowadzaſz; tu go ſobie y nam zá cel miłośći wyſtáwuieſz; ná znák wdźięcznośći konſerwuieſz. *Cant*: 3. Mowi DVCH Przenayś: do Duſze pobożney: że mu Serce zrániłá iednym z oczu ſwoich, iednym włoſem ſzyie ſwoiey: *Vulneraſti Cor meum in uno oculorum, in uno crine colli*; inſza Verſya czyta: *Abſtuliſti Cor meum*: że mu Serce wźięná. Wźięyśćie nam Oblubienice IEZVSOWE, SERCE tego Páná; lecz widzę nie zawiſną miłośćią, ktora ſobie tylko przyiaćielá máiąc, innym go zazdrośći; Wy żeśćie go ſobie, nie

Pſ: 83. Prop: L.4. 1. Cor. 13. Philip: 4. Prov: 12. Fer:3.Pět.

dla

dla śiebie tylko wźieny, dekláruiećie: kiedy do BRACTWA iego, káżdego, kto tylko łáskaw, przyimuiećie. Y tu śię z sekretu wydáiećie: że nie tylko Sercámi wáßemi, SERCE IEZVSOWE, ále też sercámi, by można, cáłego świátá, ukocháć prágniećie. Zá co wam uniżenie dźiękuię. A tobie Nayßláchetnieyßy Krákowie ßczęśćia winszuię: że ćię godne z Pánem IEZVSEM, á od Sercá potyka Pobrátyństwo: *Societas &c. & cum Filio ejus IESV CHRISTO.* *Exod:* 28. Kazał BOG: żeby naywyżßy Kápłan Stározakonny Aáron, nośił: *Super pectus:* ná pierśiách swoich; á iáko inni z Hebráyskiego czytáią: *Super cor:* ná sercu swoim, Imioná dwunastu Pokolenia Synow Izráelskich, ná dwunastu drogich wyrážone Kámieniách. Pißе *Macrobius:* że stárożytni Rzymiánie, przyiaćioł swoich obrazki ná pierśiách nád sercem nośili: żeby záwße áby ná málowánych (gdyż żywych záwsze widźieć nie mogli) pátrzyli: żeby śię nimi, iák piękna máiętnośćia ßczyćili: *Nulla est amicô pulchrior possessio.* Według Tłumáczow Pismá S. Aáron figurá Páná IEZVSA: iáko tego: ktory iest: *Sacerdos in æternum.* Owoż ten Mistyczny Aáron, ieżeli kiedy, tedy teraz, bierze ná Pierśi swoie, ná SERCE swoie Imioná wásze Pánowie Krákowiánie: *Super pectus: super Cor.* Co w Sercu S. Ignácego Biskupá y Męczenniká, nápisał złotemi literámi Naysłodsze Imię swoie IEZVS. Ná Sercu Swiętey Máryi Magdáleny *de Pazzis* nápisał Táiemnicę Wćielenia swoiego, te słowá: *Verbum Caro factum est.* To Was teraz ná SERCV swoim pißе: *Super Cor;* godniey niż kiedyś Ierozolimę: bo ia tylko ná Ręku: *In manibus meis descripsi te.* Do wielkiśćie Pánowie Krákowiánie przyszli teraz z Pánem IEZVSEM konfidencyi: kiedy śię z SERCEM Iego brátáiąc, żywemi ná Pierśiách Iego, z Ianem Ewángelistą, świećić poczynaćie Obrázámi: *Super Pectus: In hoc vocati.* Spytayże śię káżdy z Dawidem: *Quid retribuam Domino, pro omnibus quæ retribuit mihi? Coż ia temu Pánu dam, zá wßystko com od niego wźian?* y odpowiedz, choć pospolitym przysłowiem: *Vicem pro vice, reddam Tibi amice:* To zá to: czy w máłym, czy w wielu; zechcę ći oddáć, wdźięczny przyiaćielu. Ták życzy Eurypides: żeby był dar zá dar: *Beneficium Beneficio respondeat.* Terentius każe: *Par pari referto:* Serce dáć zá SERCE. Pißе Długoß: że kiedy Ianik Biskup Wrocłáwski z Klemensem Brátem swoim Klaßtor Iędrzeiowski fundowáli, kiedy mu z innemi Máiętnośćiámi y sam Iędrzeiow dárowáli: tedy sobie z owego Miasteczká; ná pámiatkę,

Marginal notes: *1. Jo: 1* (beside "Kazał BOG"); *Jos: Lang:* (beside "Według Tłumáczow"); *Cranz: Lib: 8.* (beside "S. Ignácego"); *ex Vita.* (beside "Verbum Caro"); *Is: 46.* (beside "In manibus meis"); *1. Petr: 2.* (beside "In hoc vocati"); *Ps: 115.* (beside "Quid retribuam"); *in Hel:* (beside "Eurypides"); *in Eun:* (beside "Terentius"); *Długos. An: 1140.* (beside "Długoß", "Wrocłáwski")

że to z ich ręku wyszło, po kilku śledźi od beczki, y Sercá z bydlat, zá dań dawáć kazáli. Pánowie Krákowiánie: y owszem wszyscy z cáłego świátá ludźie: cokolwiek maćie, wszy-
Rom: 11. stko z BOGA maćie; *Ex ipso omnia*; oto ieszcze: *Propter ni-*
Ephes: 2. *miam charitatem suam*: ze zbytniey miłośći swoiey: dał wam
ex S. Aug: z śiebie y SERCE: *Totum se in usus vestros expendit.* A czy nie słuszna: że się ná tey polityce znáć będźiećie: że mu sercá zá SERCE ofiáruiećie: *Vicem pro vice.* Ieżeli Czárt przeklęty miał ten wielki, u swoich wiernych áfekt: że mu
Lanuza. tr: 7. §. 38. w sámym Mexykáńskim Mieśćie (iáko nápisał naypierwszy, po náwroceniu do Chrystusá, pomienionego Miástá Arcybiskup Summárágá Minorytá *Ep: ad sui Ord: Congr: 15. 2.*) co rok, ná dwádźieśćiá tyśięcy y z okłádem, dźiećinnych serduszek, Synaczkow y Coreczek swoich, ofiárowáli: iák o tym
Ps: 105. prorokował Koronat Páński: *Immolaverunt filios suos, & filias suas dæmonijs.* A dopieroż Pan IEZVS, dawszy nam SERCE: czy tego nie godźien, żebyśmy mu znáczną serc nászych
Ps: 50. oddáli kontrybucyą? *Sacrificium DEO &c. Cor contritum*. Zyczy Apostoł: żeby też wdźiać ná się Páná IEZVSA: *In-*
Rom: 13. *duimini IESVM CHRISTVM.* Przymawia się sam P. IE-
Cant: 8. ZVS: żeby go sobie ná sercu wypiatnowáć: *Pone me ut signaculum, super cor tuum.* Dáie z śiebie impet stárożytność, ktora (według Mákrobiuszá) dźiatkom swoim, złote, álbo iákie miáłá, sercá ná pierśiách wieszáłá. Otoż y ia wieszam dźiś ná pierśiách wászych SERCE IEZVSOWE. (ey nieszczęśliwy! kto nie mowi Pánu IEZVSOWI: moie Serce: *Qui*
1. Cor: 16. *non amat IESVM CHRISTVM, Anathema sit.*) Owo SER-
Ps: 101: CE, fráſunkiem o nas ususzone: *aruit cor*; piołunem utrapie-
Ps: 24. nia nápełnione: *Tribulationes cordis multiplicatæ*; żołćią, tru-
Deut: 32. ćizną niewdźięczności nászey opoione: *Fel draconum vinum eorum, venenum aspidum insanabile*: niechże też Pan IEZVS powie: że przez káżdego z nas z osobná uspokoione: *Secundùm multitudinem dolorum meorum in Corde meo, consolationes tuæ &c.* że przez wszystkich w obec: zágoione, ućieszone:
Ps: 118. *Quia exultatio Cordis mei sunt.* Pisza Roczne Dźieie nászego
Vading. Zakonu, w Roku 1288. o pewnym Klasztorze: że się názywał: *Cor Iesu*: *Serce Iezusowe.* Iużći nas Pan IEZVS wszystkich przyiał do tego Klasztoru, kiedy nas serdecznie ukochał: *Pri-*
1. Jo: 4. *or dilexit nos.* Aleśmy iego pogárdźiwszy Wokácyą: *Vocavi*
Prov: 1. *& renuistis*; z obserwáncyi się Przykazań Iego wyłamáli: *Non*
Tob: 3. *obedivimus præceptis ejus*; do świátáśmy, ćiáłá, y czártá, z tey zbáwienney Klauzury áfektámi nászemi ápostátowáli: *impiè*

egi-

gimus & recessimus. Dobry Oćiec, wyglada Márnotrawcow: *Expectat ut misereatur*: SERCE nam swoie otwiera: *Ad hoc COR: ut in illo, ab exterioribus perturbationibus absoluti, habitare possimus.* Vpomina Prorok, żebyśmy się wßyscy do tego Sercá wroćili: *Redite prævaricatores ad Cor.* Oto dźiś przy nim zupełny Odpust: *In eos qui convertuntur ad Cor.* Niechże nie prożna będźie łáská Oycowska: *Ne in vacuum gratiam DEI recipiamus*: nie dáremna ochotá Páńska; iák u owych, co iść ná bánkiet nie chćieli: *At illi noluerunt venire.* Niech się o nas iszczą słowá Prorockie: żeśmy sercem do tego Klasztoru wstąpili: *ad Cor altum*; to iest: żeśmy się w áfekt SERCA IEZVSOWEGO przenieśli: *Transierunt in affectum CORDIS*; żeśmy się w tym kochániu nászym serdecznie zakocháli: *Quoniam diligimus.* Niech się przed Pánem IEZVSEM pochwalić możemy: że nas tu miłośći Iego Mágnes ćiągnie: *Trahimur ad Tua Sancta lætantes*; niech nam tu naymilsza będźie rekreácya: *lætari, & facere benè.* A co ze świátem, czy dobremu, czy złemu: więcey utrapienia niż poćiechy: *Plùs fellis, quam mellis*: z Niedźieli wnet będźie Piatek: *Post gaudia luctus*; á biádá! kto z świátem wesoł: *Væ qui ridetis nunc*! To z SERCEM IEZVSOWYM, szczęśliwy kto wesoł: *Felices verè faciunt semperq́ beatos, de vero & summo gaudia nata bono*; y z Piątku Niedźielá gotowa: *Tristitia vertetur in gaudium*; záwße, á miánowićie dobrym, iedyná poćiechá: *Lætabuntur omnes recti Corde.*

Dan: 9. | Is: 30. | S. Bern: c. 3. de Pas. | Is. 46. | Ps: 84. | 2. Cor: 6. | Ps: 63. | Ps: 72. | Orat: S. Cath: Bon: | Eccl: 3. | Hen: Eng: | Luc: 6. | Ja: Bill: Anthol: Sac: | Jo: 16. | Ps: 63.

A

M E

N.

COncio sub Temate; Hæc dies quam fecit Dominus &c: Imprimatur, approbo. Die 16. Novembris, 1718.

M. BASILIUS PLASCZEWSKI,
S. Th: Doct: & Professor, Ecclesiarum Cathedralis Cracoviensis Canonicus, Collegiatæ Sanctorum Omnium Cracoviensis Præpositus, Sacr: Reg: Majestatis Secretarius, Librorum Diœcesis Crac: Censor. mpp.